

BOGOLJUB

CERKVENI LIST ZA SLOVENCE.

Štev. 24. ***** Leto II.
V LJUBLJANI, 29. dec. 1904.

Izhaja

vsak drugi četrtek
po 1. in 15. dnevu v mesecu.

Izdaja „Katoliška bukvarna“.
Tiska „Katoliška tiskarna“.
Urejuje Janez Ev. Kalan.

Cena

mu je na leto 1 K 60 vin.
Zunaj Avstrije 2 K 8 vin.
Za Ameriko 2 K 60 vin.

Spisi in dopisi se pošiljajo: Uredništvu „Bogoljuba“ v Zapogah, P. Smlednik, (Kranjsko).
Naročnina in inserati pa: Upravništvu „Bogoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeve ulice 2.

Vsebina XXIV. zvezka:

	Stran
Ob koncu Marijinega leta	369
Na pragu novega leta	370
Petinštirideseto poročilo brat. vednega češčenja	371
Dve božični sliki	373
Šola krščanske popolnosti	375
Življenje sv. očeta Pija X	378
Dva častita moža	379
Razgled po katoliškem svetu	380
Cerkveni razgled po domovini	381

Listnica uredništva: Zopet, žalibog ne moremo prinesiti vseh dopisov. Časih nas tudi za prostor goljufa; glavni vzrok pa je, ker so dopisi splošno predolgi. Bojimo se, da se bomo dotičnim dopisnikom strašno zamerili, prosimo jih, naj nam odpuste, če jim srcé pusti. — V 1. številki prih. leta bomo kaj več spregovorili o dopisovanju.

Podpisana uljudno naznanja preč. duhovščini, da je **otvorila**
na Mestnem trgu šte. 7 v Ljubljani
zalogo umetnih cvetlic
ter se priporoča v naročevanje cerkvenih šopkov, dekoracijskih
vencev in cvetlic, dalje vencev za gg. novomašnike, nagrobnih
vencev in trakov itd. po najnižjih cenah. 1719 B 5
Festredba točna in poštena!
Najodličnejšim spoštovanjem **Antonija Mildner.**

Ob koncu Marijinega leta.

„Marijino leto“ smo imenovali tekoče leto — 1904 — ob njega začetku. Menimo, da ne po krivici. „Majnik dvanajsterih mesecev“ ga je imenoval neki drug cerkveni list. S svetlimi črkami bo zapisano to leto v zgodovini katoliške Cerkve. Kajti morda se še nobeno leto Marija ni toliko častila in slavila kakor letos.

„Glej, odslej me bodo blagrevali vsi narodi zemlje“, je Marija sama v vzvišeni pesmi „Magnifikat“ preroško napovedovala. To prerokovanje se je pač v polni meri izpolnilo in se izpolnjuje. V neštetih jezikih se vsak dan milijonkrat ponavlja pozdrav nebeškega poslanca: Češčena, milosti polna, blažena med ženami . . .! Da ne naštevamo pesmi, praznikov, slik in kipov, kapelic in cerkvá, družb in bratovščin in vsega drugega, v čemer in s čemer se Marija dan na dan proslavlja!

Vse to redno slavje se je pa letos neizmerno pomnožilo z izrednimi slavnostmi. Ves katoliški svet jih je obhajal. Dežela se je skušala z deželo, katera bo boljše in lepše naredila. Poročali smo o shodih in slavnostih, katerih se je udeležilo po dvajset in štirideset tisoč ljudstva; da, tam na Portugalskem celo neverjetno število dvestotisoč naenkrat. V središču katoliškega sveta, v Rimu, je bila marijanska razstava, v kateri so se videle slike,

kipi, knjige in vsakovrstni drugi predmeti Mariji v čast iz vseh krajev sveta. Istotako je bil tam zadnje dni pred 8. decembrom splošen marijanski kongres (shod), na katerem so ugledni govorniki: škofje in krščanski učenjaki, proslavljali Marijo in razpravljali, kako bi se moglo njeno češčenje še bolj povzdigniti in poglobiti.

Tudi naša domovina slovenska pri vsem tem ni izostala in zaostala. Tudi naša domovina je, rekel bi, odmevala od slavospevov Marijinih. Slavnosti, kakršnih še ni doživela, je letos videla prvič. Na prvem mestu je tu nepozabni shod slovenskih mladeničev na Brezjah, ki pa najbrž ni bil zadnji te vrste. Potem mnogoštevilni shodi vnetih mladeničev na Štajerskem, prvi slovenski mladeniški shod na Korškem, slovenski shod za Primorje na otoku Barbani in premnogi shodi po posameznih dekanijah ali okrajinah, bedisi za dekleta ali samo za moške ali za vse vernike sploh.

Slovesno, kolikor je bilo mogoče, se je obhajal skoro povsod veliki praznik Brezmadežnega spočetja sam, kakor nam deloma pričajo tudi dopisi in poročila v našem listu. Svečana božja služba, skupna sv. obhajila, nabožne igre, deklamacije, slavospevi, razsvetljava itd. so poveličevale Brezmadežno.

Sploh se je celo leto iz tega razloga več molilo; na več krajih so se obhajali misijoni, duhovne vaje, devet- in tridnevnice; tu in tam se je ustanovila Marijina družba, kjer je še ni bilo. Pozabiti ne smemo tudi velelepomenljivega shoda voditeljev Marijinih družb v Ljubljani, ki bo pokazal vse svoje sadove šele v teku časa s tem, da se bo iz družb odstranilo vse, kar jih kakorkoli kazni, da se bo bolj natančno pazilo, kdo se sprejme in če družabniki vestno in natančno izpolnujejo svoje dolžnosti, da bodo družbe stale pred svetom brezmadežne in častne ter res izpolnile svoj namen: vzgoja novega boljšega rodu!

Leto je končano in z zadovoljstvom lahko pogledamo nazaj na vse to, kar smo ob kratkem našli. Upamo pa tudi, da je Marija sama vsaj nekoliko zadovoljna z nami, in da je za dobro sprejela, kar ji je človeška naša slabost darovala.

„Marijinega“ leta je konec — s tem pa ne sme biti konec Marijinega češčenja. Preteklo leto naj nam bo samó nova spodbuda k nadaljnemu trajnemu gorečemu češčenju Brezmadežne. Kakor je nekaj govornik pobožni David: „Jaz in moja hiša hočemo služiti Gospodu“, podobno recimo mi, Slovenci: „Mi in naša domovina hočemo služiti Brezmadežni!“

Prav posebno poudarjamo še enkrat, kar smo ob svojem času že rekli: Skrbimo, da Marije brezmadežne ne bomo častili samó z vnanimi slovesnostmi, za katere bi naše srce malo vedelo, ampak to češčenje naj prešine naša srca in preide v naše življenje, naj rodi dejanske, praktične sadove med nami. Posebno sta nam v mislih dva greha, ki sta z Brezmadežno v posebno ostrem nasprotju, oziroma dve Mariji posebno ljubi čednosti: čistost in treznost. Sveto čistost med našo mladino bodo najbolj gojile in pospeševale dobro urejene Marijine družbe, treznost pa „Družba treznosti“. Zlasti delo za treznost se bo prav za prav šele pričelo. To ni delo enega leta. iztrebiti tako zastarane in vkoreninjene razvade. Letos smo molili po vsaki pridigi in domá pri skupni večerni molitvi vsak po en očenaš v ta namen, sedaj bo pa treba tudi kaj storiti za to. To bo delo, Brezmadežni gotovo nad vse drago.

Ob koncu Marijinega leta, ko se z veseljem nazaj oziram na toliko lepega, kar smo v letu doživeli, nečemo rok položiti križem, ampak gremo vneto na nadaljnje delo: V slavo Brezmadežne in v blagor domovine!

Na pragu novega leta.

Na pragu smo,
in težkim srcem se poslavljamo
od prošlih dni,
ko zrlí smo Brezmadežno povsod,
ko hvalnice ji pel človeški rod
po zemlji vsi.

Na pragu smo.
Naprej, naprej nas tira čas;
pa kam? —
V bodočnosti domovje vabi nas,
glej, zastor gost je tam.
In gledaš, gledaš, pa zaman,
tja ne prodre oko;
kaj novo leto dalo bo,
tega ne vé zemljan;
a služi le.
To, kar donaša čas stoletja že,
bodočnost ti dari:

nebroj skrbi
te v novem letu čaka vsepovsod . . .
Pa le pogum! — skrbi olajšal bo Gospod.
Dolžnosti novih ti nasuje čas,
dolžnosti, ki se jih bojiš,
in križev, ki jih ne želiš.
I v novem letu vzklije ti s poljan
premog še cvet,
ki časi bode lep, krasan,
a časi s solzo bo odet . . .
Cvetic in trnja leto ti natrosi,
v naročju svojem bol in srečo nosi;
pa nič ne de,
saj božji dar so — cvetke in solze . . .
Poljubi roko, ki ti vence vije,
poljubi jo hvaležno, če te bije!
Pa ne le to —
še več ti novo leto dalo bo.

Bog bo s teboj, moči ti bo obnovil,
stopinje tvoje rad bo blagoslovil,
krepil te bo, da v boju boš močan,
da slednji dan,
začrtan v knjigi bo življenja. — — —
Kaj daš pa ti?
Srce in volja daj Gospodu v last,
prisego mu govori sveto,

da žitje tvoje bo v njegovo čast,
da zvest otrok ostaneš mu vse leto,
katoliško da tvoje bo mišljenje,
katoliško hotenje in življenje!
S prisego to le vstopi v tempelj svet,
na čegar pragu zdaj stojiš;
pod božjim varstvom da živiš
na mnogo let! — —

S. Elizabeta.

Petinštirideseto poročilo brat. vednega češčenja.

(Dalje)

Iz prispevkov posameznih udov se je zopet letos naredilo mnogo lepe obleke. Zlasti moramo pohvaliti tiste gospe, ki so jako požrtvovalno delale v korist bratovščine, in s katerih pripomočjo je bilo mogoče izvršiti tako mnogo krasnih veznin na albah, purifikatorijih, palah in korporalih. Prav posebno zahvalo zaslužijo tista požrtvovalna dekleta, delavke v raznih tovarnah, pri D. M. v Polju in v Ljubljani, ki so svoj prosti čas darovale Jezusu in naredile mnogo jako lepih čipk in zvršile tudi nekaj veznin. Jezus v presvetem Zakramentu bodi jim plačnik!

Naredilo se je letos 51 kazul (mašnih plaščev), 9 pluvijalov (večerničnih plaščev), 13 altarnih prtov, 8 plaščkov za ciborij, 26 burz, 3 banderca za pred sv. R. Telo, 10 blazin, 8 pregrinjal za pulte, 3 zagoni za zvonec, 14 oblek za ministrante, 5 oblek za cerkvenike, 40 alb, 80 humeralov, 50 pasov, 100 korporalov, 150 purifikatorijev, 25 spovednih, 20 obhajilnih štol, 4 lepo vezene pridigarske štole, 6 dalmatik, 16 vel in 40 koretljev, 2 keliha, 1 monštranca.

Razdelila se je ta cerkvena oprava nastopnim cerkvam:

Bučka, rdečo kazulo; Brezovica, vijolično kazulo; Breznica, rdečo kazulo; Besnica, črno kazulo; Boštanj, belo kazulo; Babno polje, albo, humeral, pas, korok, purifikatorij; Brusnice, prti; Bela Kor., albo, humeral, pas, korok, korporali, purifikatorij; Boh. Bela, belo kazulo; Budanje, belo kazulo; Col, prt, plašč za ciborij, blazini; Črnomelj, velum; Češnjice, velum; Čemšenik, rdečo kazulo; Cerklje p. Kršk., albo, humeral, pas, koretelj, korporal, purifik.; Dražgoše, bel pluvijal; Dobrava, albo, humeral, pas, korporal, purifik.; Dobropolje, korok, korporali, purifik., burza, obhajil. štola; Dobrova, albo, humeral, pas, spovedne štole; Dolenja vas, burza, lepo štolo; Duplje, altarni prt; Dole, plašček za ciborij; Dob, spovedni štoli; Fara p. Kost, korporali, obhajilna in pogrebna štola; Gotenice, prt, obh. burza; Gora pri Sodraž., rdečo kazulo; sv. Gregor, bel pluvijal; Godovič, albo, humeral, pas, korporal, burza; Goriče, velum; Goło, koretelj, rdečo kazulo; Goče, koretlje, velum; Grahovo, rdečo kazulo; Hinje, burzi; Horjul, albo, humeral, pas, purifik., velum; Hrastje, bel pluvijal; Homec, rdečo kazulo; Idrija Spod., belo

kazulo; Idrija redovnice, belo kazulo; Ig, belo kazulo; Javor p. Ljublj., korok, prt, plašč. za ciborij, burzo, banderce, obleko za cerkvenika; Janče, belo kazulo; sv. Jošt pri Vrhn. purifik., prti; Št. Jernej, banderce; Št. Jurij pri Kumu, rdečo kazulo; Kostanjevica, črno kazulo; Kranj, rdečo kazulo; sv. Križ p. Lit., rdeči dalmatiki; Krašnja, velum, burza; Koprivnik, prte, velum; Kokra, 1 kelih; Kamna gorica, humerale, burzo; Kranjska gora, koretlja, burzo; sv. Križ pri Tržiču, burzo; Kopanj, rdečo kazulo; Konjšica, belo kazulo; sv. Lenart, albo, humeral, pas; Lašče, bel pluvijal; Lesce, koretelj, purifik., prt; Leskovic, vijol. kazulo; Leskovec, 3 albe, humerale, pase; Št. Lorenc, koretlja, prt, plašček za ciborij; Št. Lambert, belo kazulo, burzo; Loški potok, prt; Mošnje, korporale, velum; Mirna, albo, humeral, pas, koretelj, korporal, purifik.; Mirna peč, belo albo; Mozelj, prt; Mekinje, humeral, pas; Mekinje redovnice, 6 korporal; Mengeš, koretlja; Mokronog, stole; Moravče, velum; Nesselthal, koretlja; Naklo, albo, humeral, pas, koretelj, korp., purifik.; Nevlje, albo, humeral, pas, koret., korp., purifik., dalmatiki; Nova Štifta, albo, humeral, pas, koretelj; Olševk, koretelj, korporal, purifik.; Oselica stara, burza, stole; Orehek, korporal, purifik.; Preddvor, korporal, purifik.; Podlipo, obleko za ministrante in cerkvenika; Podkraj, pase; Planina, velum; Polica, rdečo kazulo; Prežganje, belo kazulo; Podgrad, pase; Podzemelj, zeleno kazulo; Poljane, rdečo kazulo; Radoljca, belo kazulo; Ribnica, črn pluvijal, črne dalmatike; Raka, rdečo kazulo; Rova, banderce; Rovte, belo kazulo; Rakitna, pase, koretlja za ministrante; Rateče, velum; Rob, koretlja za ministrante in cerkvenika; Št. Rupert, bel pluvijal; Stranje, rdečo kazulo; Selca, črno kazulo; Studenc, albo, humeral, pas, burza; Srednja vas, albi, humeral, pas, koretlja, kadilnica; Stari trg pri Ložu, albo, humeral, pas, belo kazulo; Sto-

piče, črno kazulo, burzi; Semič, rdečo kazulo; Stari trg pri Poljanah, koretlja, velum; Sorica, belo kazulo; Suhor, belo kazulo; Sela pri Kamniku, velum; Sora, albo, humeral, pas, koretelj, korporale, purifik.; Sava, zeleno kazulo; Sela pri Šumbregu, velum, burzo, štolo; Smednik, burzo; Studeno, koretelj, korporale, purifik.; Soteska, vijolično kazulo; Sostro, belo kazulo; Šmartin p. Lit., belo kazulo; Šmarje, koretelj, purifik., rdečo kazulo; Štanga, koretelj; Škocijan, burzi, stoli; Šmarjeta, albo, humeral, pas; Šenturška gora, albo, humeral, pas, koretelj; Trnje, bel pluvijal; sv. Trojica pri Tržšču, rdečo kazulo; Trebelno, velum; Tuhinj, dalmatiki; Unec, korporale, purifik., burzo; Ubelsko, albo, humeral, pas; Vrh, albo, humeral, pas, korporale, purifik.; Št. Vid pri Zatični, albo, humeral, pas, koretelj; Št. Vid pri Vip., črno kazulo; Št. Vid pri Cirkn. rdečo kazulo; Št. Vid pri Ljubljani, koretlja, burzi; Višnja gora, bel pluvijal; Vranja peč, koretelj, rdečo kazulo; Vrhnika, bel ornat; Vojsko, vijolično kazulo; Vrbpolje pri Vipavi, korporale, plašček za ciborij; Voglje, koretelj, korporal, purifik.; Velike Poljane, kelih; Velika Dolina, rdeča kazula; Zatičina, belo kazulo; Zagrac, belo kazulo; Zaplana, pasa, vijolično kazulo, koretlja; Zalilog, koretelj, korporale; Zapoge, zeleno kazulo, velum, štolo, palo; Žalina, štolo; Železniki, belo kazulo.

Jezus v presvetem Zakramentu naj poplača s svojo milostjo vsem, ki so s svojimi prispevki pripomogli do tako lepega vspeha pri napravi cerkvene obleke, zlasti naj stotero povrne gorečim farnim predstojnikom, ki so bratovščino širili ter letne doneske redno pošiljali. Ako noben trud iz ljubezni do Boga ni zastoj, bo tem manj brez plačila ostalo vsako delo storjeno neposredno iz ljubezni do presvetega Zakramenta.

Češćeno in hvaljeno naj vedno bo presveto Rešnje Telo!

Dve božični sliki.

I.

O Dete, Detece sladko,
nedolžno Jagnje prelepo
umrlo v naše si življenje!
Ker v svetu ni najdražjega,
kar v duši je najblažjega,
to tebi dam, ti duš rešenje.

Božična noč prihaja s svojim čarom na zemljo. Gori v jasnih višavah neba žari zvezda ob zvezdi, — zlat venec okoli jasne lune. Ah, ta čarobnost neba! . . . In na zemlji? — Po hišah luči, jasne luči pri jaslicah in na božičnem drevescu; okoli njih in na nje pa zro tisoči in tisoči žarečih otroških oči, — najlepše in najsvetlejše, najnedolžnejše in najprikuplivejše luči. Gori na nebem oboku v iskrecnih zvezdah in nedolžnojasnih otroških očeh žari zapisano z ognjenimi črkami: „Sveta noč, blažena noč!“ . . .

V sijajni sobi velikega mesta uzremo mlado mater — gospo. Sladke, neopisne razburjenosti ji rudi lepo lice. Svetinja „Marijinih otrok“ na srebrni verižci se ji blesti na prsih; — zapisana je v Marijini družbi. Njeno lepo oko pazno pregleduje božično drevesce. Tu poseže med zelene vejice, jih kiti in popravlja, tam pritrdi rdečo svečico na prazno še vejo ter jo obteži s slaščicami. Odtod ji pohiti žareče oko na jaslice. Bole, nežne ročice ljubko razpostavi pred voščenega Jezuščka; vola in osla pred jasli Gospodove. Vsa je razburjena sladke božične sreče. Radosti trepetajoč položi žametno blazino ob vzhodje božičnega drevesca, na njo pa razpolož: mal bliščeč kelih, štolo, manipel in vso našno obleko, primerno za osemletnega njenega sinka — ljubljenca.

Nadnaraven čar jo je obdajal v tej sreči. Biserna solza se ji je posvetila v mokrih očeh. Zakaj neki toči solze? — Oh, solza materinal! Ni ga dražjega bisera kot materina solza, pa naj jo že izžme veselje ali bolest. In solza, ki se je bila potočila po licu mlade, srečne matere, — bila je solza veselja. — „Otroci Marijini“ — tako je govoril nekdanji stari pater, voditelj Marijine družbe, ki mu je zima pobelila lase, v čegar očesu je trepetalo solnce mladeniške navdušenosti. — „Otroci Marijini!

Materi bodi podoben otrok povsem. Mati Marija nam je rodila Jagnje, ki se je darovalo za naše grehe, dala nam je duhovnika po redu Melhizedekovem. O trikrat srečna mati, ki posveti in vzgoji sina za ta imenitni stan!“

In mati, katero smo spoznali, je razumela te besede . . . K postelji svojega ljubljenca je obesila sliko „Marijinega darovanja“. In kolikokrat, ko je stopila tihih korakov k spečemu otroku, je iskreno in vroče prosila: „Najsvetjša Mati božjega Jagnjeta! Ozri se na to moje speče dete, na moj najdražji zaklad! Ah, tvoje deviško čiste roke naj ga predstavijo večnemu, najvišjemu duhovniku! On naj ga milostno izvoli za služabnika svojega svetišča.“ — In mati božja, je li slišala vročo prošnjo ljubeče matere? . . .

In sedela sta pred božično nočjo mati in sinko skupaj.

„Dragec moj“, tako prične mati, „kaj naj ti prinese Jezušček v božični dar?“

Deček premišlja.

„Želiš li svetlo sabljico, kakršno je nosil oče, in vojaško suktnjo s svetlimi gumbi?“

„Ne mati!“

„Kaj pa, srček moj? bi li rad konja z rmenim sedlom in z lepo vezeno odejo.“

„Ne, mamica!“

„Dete, govori tedaj samo, kaj bi rado in zagotavljam te, Jezušček ti ne odreče!“

„Mamica“, nedolžno je zrlo njegovo oko v materino, „prosim lepo kelih in mašno obleko, da bom bral vsak dan mašo, kakor gospod župnik v cerkvi.“

Materine oči se iskré neznane sreče. Srebrno zazveni zvonček in vrata se odpro. Pod božično drevo hiti deček. Oči se mu svetijo jasne sreče; duša mu vriska blaženstva. Ljubeče objame mater kličoč:

„Mamica, oh ljuba, zlata mamica! Dan za dnem bom sedaj bral mašo; jutri v božični praznik pa tri.“

„In za koga boš bral prvo mašo?“ vpraša srečna mati.

„Za očeta!“

Pred dvema letoma je umrl oče v visoki

vojaški službi, in deček je že večkrat čul o mašah zadušnicah za dragega pokojnika.

„In drugo?“

„Tudi za očeta.“

„In tretjo?“

„Zopet za očeta.“

„In zame pa ne boš nobene bral?“

„Ne.“

„Zakaj ne, dušica moja?“

„Ker mamica ne sme umreti.“

O blaženosti, v teh besedah! Katera mati bi ne potočila ob njih solze neznanega veselja na glavo svojega ljubljenca? Aj, te solze! Kakor jutranja rosa so, ki porosi mlade rože nežni cvet...

Lučice na božičnem drevescu in ob jaslicah so ugasnile. — Deček spi. Poleg njega stoji kot vidni angelj varih njegova mati. V duši ji plava sladka božična radost, v uho ji zvone ljube besede: „Ker mamica ne sme umreti“ in ustno ji šepetaje vročo, vročo molitev: „O ljubezniva Mati Gospodova, vzemi to dete za svoje! Ko me zakrije kdaj groba črna noč, bodi mu mati — ti katero ljubezen ne more nikdar umreti. O Marija, kakor si vzgojila svojega Sina v duhovnika, tako popelji tudi to dete pred veličje božje, pred Gospodov oltar!“

Zunaj jasna božična noč. Sladko zadone polnočni, božični zvonovi po njej, njih glasovi se širijo, love in uriskajo veselja. Ah, sladak odgovor so na iskreno molitev materino, sladka pesem božična so, ki hiti v jasno božično noč...

„Oj, Dete je rojeno nam,
oj v mestu betlehemskega tam!“

O, Dete, Detece sladko,
nedolžno Jagnje prelepo,
umrlo v naše si življenje!
Kar meni je najdražjega,
kar v duši je najblažjega,
to Tebi dam, ti duš rešenje.

II.

Navdaja s srečo s slastjo vse
noči božične čar;
o Jezušček, o Jezušček
kaj mi prineseš v dar?

Petnajst let pozneje

„Ker mamica ne sme umreti!“ je rekel pred toliko leti v svoji otroški preprostosti. In

vendar je umrla. Oh, on ji je pomogel v grob! ... Zakopali so jo. On je ostal — sam.

In danes? — —

V mehkem naslonjaču počiva. Iz bledega obraza, vdrtih očesnih duplin mu žari dvoje neizmernih oči. Malomarno lista po knjigi, iz katere polagoma zajema in pije strup za svojo dušo. To je sedaj njegov katekizem.

Zunaj noč, vendar brezštevila zvezd na veličastnem nebu — v duši temna noč. Da, v duši je noč, saj sta zašli zadnji dve svetli zvezdi: — materine oči, ki so tako prodirno gledale v globino njegove duše. Otrokova zmeta in sramota jim je iztisnila mnogo solza, temo ljubim, materinim očem...

Davno izginoli mladostni spomini mu stopajo danes pred duševno oko: Oltar bliščeč v žaru sveč, na njem okinčana s cveticami najlepša najplemeniteja cvetica: Brezmadežna Devica, — na prsih njegovih prvič bleščeča društvena svetinja, — veličastni akordi orgeli mogočno petje: društeniki izgovarjajo Brezmadežni sveto prisego zvestobe, s katero se ji darujejo za celo življenje. Bil je to dan, ko je bil sprejet tudi on v Marijino družbo. Ah, ti spomini!...

Naš vstal je dan,
dan prevesel;
Nje same roka zala
nam viteštvo je dala...

Bil je to dan svetega veselja zanj in za njegovo dobro mater. Ali, ali, — kako hitro je mladenič ubežal izpod Marijine zastave! Kako kmalu prelomil prisego zvestobe! Zašel je med slabe tovariše, seznanil se s slabimi knjigami, jel zgubljeni veselje do pobožnosti in — vdal se svetu. Prišel na poševno ploskev in — pada vedno globočje: Jej, kako je to blago mate, peklo, peklo, videč strte vse svoje upe, ki jih je stavila v svojega ljubljenege edinca, peklo, dokler je ni pokopaio...

Ah, bežite zopni spomini! — In začel je zopet listati po knjigi, da bi se razmislil.

Zdaj se začujejo na vratih rahli udarci. Dobra stara hišina je prinesla božično drevesce za mladega gospoda. Male zelene vejice, vse polne zlatih orehov bliščev se v žaru rdečih in zelenih svečic. Spodaj pa Jezušček z zlatom pretkano štolo čez rdečo obleko, na prsih mal

kelih iz zlatega popirja. — Kdo je le vdihnil dobri starki to misel? — —

In zopet so mu misli ušle v preteklost. V sveto božično noč zre, v kateri mu je podarila dobra mati kelih in štolo, v kateri je obljubil opraviti tri sv. maše za očeta, za mamo pa nobene, „ker mamica ne sme umreti.“ ...

Grenki spomini — kdo vas je klical? ! Umaknite se!

Ali kakor božični zvonovi mu done mehki materini glasovi na uho. Solzne oči materine mu blišče nasproti in ga resno — milo svare pred — prepadam.

In na misel nam pride zopet materina oporoka, ki je bila že davno zakopana, njeni zlati nauki, njeni mili opomini, ki jih je sejala v njegovo dušo. O, dragocena materina oporoka! A najdragocenejše v tej oporoki je bil spomin na ono, ki je že toliko zašlim in zgubljenim bila rešilna zvezda. V globočinah svoje sicer zgubljene duše je našel mladenič še zakopan spomin na njo. Oh, še živi v njegovi duši rešivna beseda, ki jo je vsadila v njo njegova mati, upa in sladkosti polna beseda: 'Marija ...

In vnel se je v njegovi duši boj, boj med dobrim in slabim, med vestjo in strastjo, med nebom in peklom, kakor se je vnel nekdanj v duši nekega drugega mladeniča — Avgušтина — ki je vzdihoval, hrepeneč po prostosti božjih otrok, pa vklenjen v verige grešnih navad. Doklej, doklej bom še odlašal, doklej govoril: jutri, jutri; doklej se valjal po tem blatu? ! Kakor po dnevu pošteno hodimo, ne v požrešnosti in pijanosti, ne v nečistosti in nesramnosti ... ! Ali težko, težko se je ločiti, slovo dati starim znancem, priljubljenim navadam ... Toda kdaj sem bil srečen, kdaj? V tistih letih

otroške preprostosti in nedolžnosti, ko sem bral maše doma, kakor jih bere duhovnik v cerkvi in tistikrat, ko sem z dobrimi tovariši vred pred Marijinim oltarjem kleče polagal pred njo obljubo zvestobe, — ali sedaj, ko tavam po svetu kot razbita barka po morju, brez jadra, brez krmila? ... Oh, da bi se mu prikazala morska zvezda in ga srečno pripeljala v pristan! ...

Daj, reši me! Nevera, strast
naj umrje! Pogled tvoj uprt,
na mé naj bo dobrotljiva! ...

V duši se mu je začelo tajati, kakor se taja ledena skorja ob solnčnem svitu

Pred Jezuščkom pade na kolena in iz prsi mu privre vroča prošnja:

Ti bodi poslej moja mati, o usmiljena Devica, in ne zavrzi izgubljenega sina, ko stoji žalujoč in skesan ob grobu svoje zemske matere. Oh, če sem še vreden, potem čuj, Mati, prisego moje zvestobe, potem čuj najsvetejšo obljubo, željo moje matere: Svetišču Gospovemu posvečujem svoje življenje, in kmalu hočem v resnici tri sv. maše, za očeta eno, eno za mater in eno za one, ki žive, kakor sem živel jaz v zmotah in blodnju.

Kar je govoril, to je tudi storil. Po letih blodenj in zmot je našel zopet pravo pot in je izpolnil srčno željo svoje dobre umrle matere: posvetil se je službi Gospodovi. In maševal je več nego tri maše za očeta, za mater, za grešnike izgubljene ...

Mati pa, katero je pridobil sedaj, ta res — ne umrje nikoli.

Navdaja s srečo, slastjo vse
noči božične čar:
o Jezušček, o Jezušček,
glej sebe dam ti v dar!

Šola krščanske popolnosti.

Kakó se je vesti do duhovnega vodnika.

Kdor želi nastopiti pot popolnosti, mora si izbrati duhovnega vodnika kot zanesljivega spremljevalca po tej težavni in umetni poti. O tem smo zadnjič govorili.

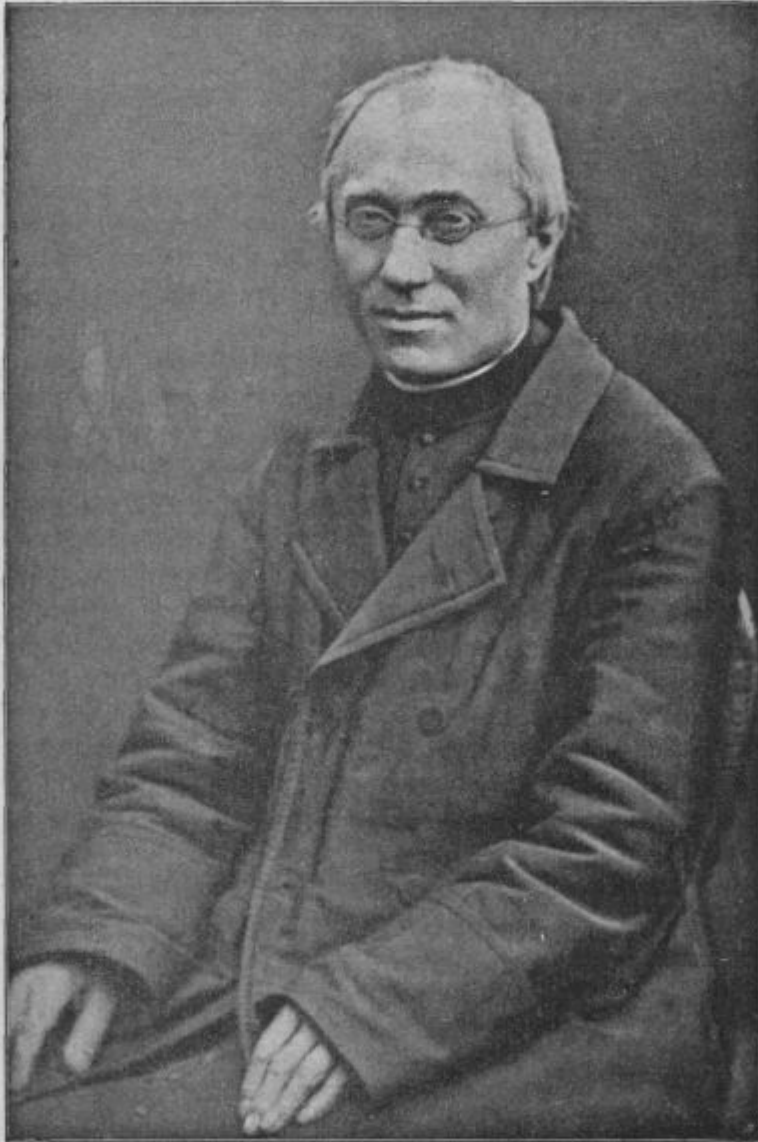
S tem pa še nikakor ni vse storjeno. Treba

se je vodstvu duhovnega voditelja popolnoma izročiti. V ta namen je treba dvojnega: prvič mu vso svojo notranjost natanko odkriti, drugič vsa njegova navodila ponižno sprejeti in izpolniti.

Kar se tiče odkritosrčnosti, ne zadostuje, duhovnemu voditelju razodeti samo svojih gre-

hov, ampak tudi vsa svoja slaba nagnenja, misli in želje, ki se rode v srcu. Če vodnik ne vé nič o tem, kaj se godi v duši, kako naj svetuje in pomaga? Bolnik, ki hoče ozdraveti, pové zdravniku vse: ne samó svojo glavno bolečino, ampak tudi, karkoli je kaj ž njo v

primerne nasvete, pa večkrat tudi pripomore, da skušnjave ponehajo. Hudobec je namreč hud prekanjenec, dela kar moč zvijačno in sleparsko; ko je pa njegova sleparija odkrita, se pobere osramočeno in potepeno v kot. Mnogi so bili že rešeni hudih skušnjav samó s tem,

Anton Fiat,
generalni superijor misijonarjev sv. Vincencija Pavlanskega.

zvezi. Istotako naj se ravna pri dušnih boleznih.

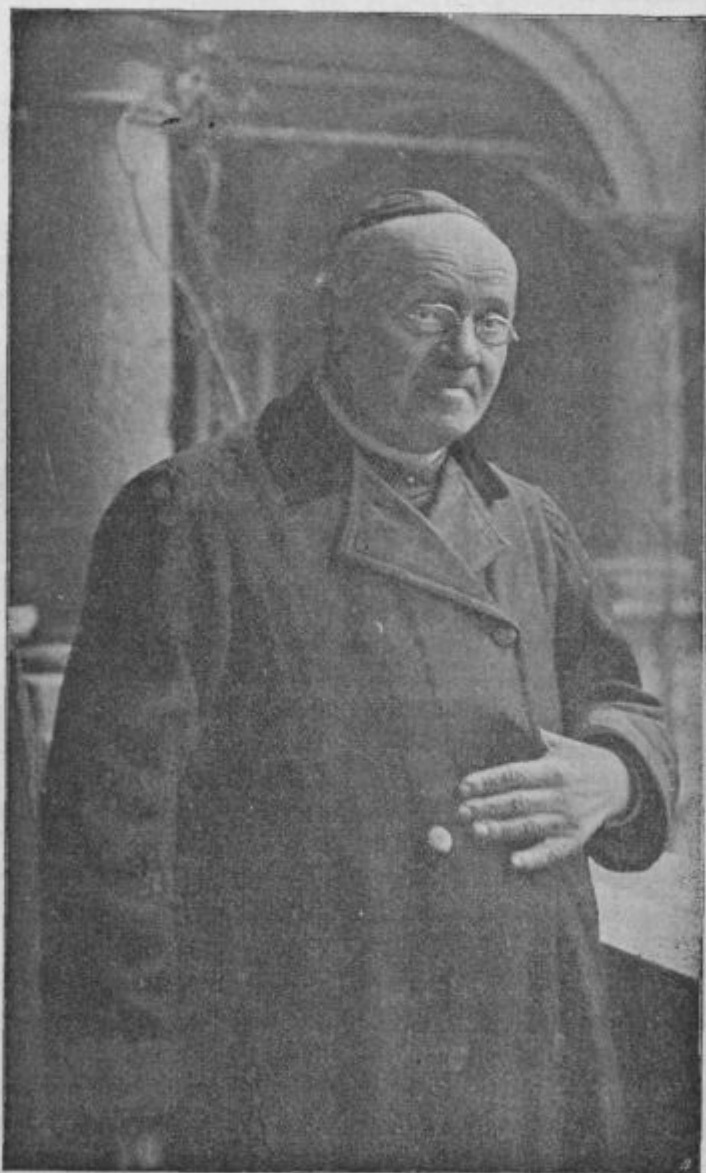
Razun slabih nagnenj treba je razodeti tudi vse skušnjave in navdihovanje hudobnega duhá, in naj so še takó grde. Taka odkritosrčnost omogoči spovedniku, da more dati

da so jih odkritosrčno razodeli.

Dalje je treba razodeti vse druge posebnosti v duhovnem življenju. Nobenih posebnih pokoril si ne nakladati, nobenih obljub ne delati brez vednosti duhovnega očeta! Če kdo misli in čuti, da je dobil po-

sebne milosti od Boga, posebno razsvetljenje, naj odkrije in zaupa to duhovnemu svetovavcu. Tudi svetim občutkom, pobožnemu navdihovanju in dobrim delom ni vselej zaupati. Hudobni duh se skriva včasih v „angelja luči“; ker pa ne more človeka premotiti in premagati z na-

koplje vso pobožnost. Pretirana pokorila človeku lahko zdravje izpodkopljejo in mu s tem tudi vse veselje do pobožnosti zagrené. Mnogo se jih je v tako umetno nastavljene mreže škodoželjnega zapeljivca že dalo ujeti. Brezštevilne so zvižče tega zakletga sovražnika

Karol Heidrih,
misljonar - zlatomašnik.

ravnostnim zapeljevanjem v grehe, mu skuša povinovinkih blizu priti. Visoke misli in tolažilni občutki v človeku lahko obude skriven napuh in samodepadljivost; ta pa pod-

božjega in človeškega.

Zatorej odkritosrčnost in pa — poslušnost! Samo razodeti in vprašati je premalo, če pa potem po svoji glavi ravnaš. Če

se tebi kako pokorilo še tako dopadljivo in mikavno zdi, če bi rad na golih tleh ležal, spokorni pas nosil, se postil ob vedi in kruhu, smeš to le tedaj storiti, ako imaš dovoljenje duhovnega voditelja, sicer ne! Pokorščina — in sicer slepa, popolna dobrovoljna pokorščina — odtehta vsako drugo pokorilo in dobro delo. Če

se svoji volji odrečeš in jo ukloniš predstojniku, daruješ Bogu večji dar, kakor če se postiš in bičaš.

„Nekdaj“ — tako je pisano v 1. knjigi kraljev — „je govoril vsak v Izraelu, kdor se je želel z Bogom posvetovati: Pojdimo in vprašajmo vidca.“ (I Kralj. 9, 9.)

Življenje sv. očeta Pija X.

(Konec.)

Opisovali smo že nekoliko delovanje svetega očeta kot patrijarha v Benetkah. Dodajmo še nekoliko! — Sv oče je bil od nekdanj prav posebno vnet za lepoto, dostojnost in svetost hiše božje. Pospeševal je torej vse, kar je v zvezi s hišo in s službo božjo: zidanje in popraviljanje cerkvâ, cerkveno umetnost: slikarijo, cerkveno petje in glasbo kakor tudi krščansko vedo.

Če prav ni imel veliko denarja, je rad prispeval in pomagal pri zidanju cerkvâ, in rad jih tudi posvečeval, bodisi v svoji lastni škofiji ali tudi izven nje, če so ga povabili. L. 1902. je dal iz svojega premoženja skoro docela prenoviti cerkev v svoji rojstni vasi Riezu. Ko jo je prišel posvečevati, je vladalo v župniji neizmerno veselje; ob tej priliki je delil tudi sv. birmo, pri kateri je bilo celih 4000 birmancev. — Za popravilo cerkve v Kaorli je dal 200 lir. Ko se mu je bil prišel ondotni župan v Benetke zahvaliti, dejal je patriarh šaljivo: „Po moji smrti boste kaj lepega slišali o meni: Sarto je prišel na boben!“

4. avgusta l. 1901., torej isti dan na katerem je bil dve leti pozneje izvoljen za papeža — je blagoslovil kapelo Matere božje na gori „Grapa“, visoki 1784 metrov nad morjem, približno toliko kakor sv. Višarje. To je najvišja gora na Beneškem. Prejšnji dan, 3. avgusta, je zasedel mulo, okrašeno z lepim šopkom cvetic in lepo pregrnjeno z rdečo preprogo, in med zvonjenjem zvonov ter pokanjem topičev pomikal se na goro. Prenočil je v planinski koči. Ko se je kmalu po polnoči dalje podal, zažareli so mu v čast na vseh straneh kresovi. Ljudi je bilo navzočih na gori celih 7000. Po kon-

čanem cerkvenem opravilu je blagoslovil z višave doli vso svojo nad škofijo. — In isti dan in isto uro, ko so ga pri sv. Petru kot papeža kronali, je bilo na „Grapi“ zopet zbranega na tisoče ljudstva, ki so v spomin na ta dogodek odkrili spominsko ploščo v isti kapeli.

Takih zgodbic bi lahko še mnogo našli, a bi nas predaleč zapeljalo. — Malo preden je Benetke za zmirom zapustil, je blagoslovil temeljni kamen novega Markovega stolpa, ki se je bil porušil.

S tem smo površno očrtali življenje našega sv. očeta do njegove izvolitve za papeža. Naj zadostujejo te črtice! Iz njih lahko spoznamo, da imamo v sv. očetu vseskozi pobožnega in vnetega duhovnika, skrbnega pastirja, očeta polnega dobrote in ljubezni. Razven tega je prav poseben mož. Morda ga ni bilo med papeži, ki bi bil šel skozi vse cerkvene službe: kaplan, župnik, kanonik, škof, patriarh, kardinal, papež. — Dalje združuje v sebi čudno-lepe, na videz nasprotni si lastnosti: zna biti dobrotljiv in šaljiv kakor otrok, pa odločen in oster kakor kremen, kadar je treba.

Delovanja njegovega kot papeža sedaj ne opisujemo, deloma ker nam je še v živem spominu, deloma ker bomo še velikokrat imeli priliko o tem poročati.

Nakratko rečemo: Kakor je bil vsestransko delaven v prejšnjih nižjih službah, tako je tudi v najvišji papeški službi na vse strani pozoren, skrben, delaven. — Naj omenimo samo njegovega najnovejšega čina: Izdal je nove določbe za volitev papeža in ostro s cerkvenimi kaznimi za žugal svetnim vla-

dam, vtikati se v volitev papeža. Ta sklep njegov so getovo vsi pravi katoličani z največjim veseljem in zadoščenjem pozdravili.

Za takega moža je res treba moliti, da ga Bog Cerkvi ohrani!

Dva častita moža.

Danes prinašamo sliki dveh častitih mož, katera zaslužita tudi, da jima nekaj vrstic posvetimo.

Prvi je častiti g. Anton Fiat, generalni superijor (glavni predstojnik) misijonske družbe sv. Vincencija Pavlanskega, ali kakor jim navadno pravimo: lazaristov. Svoj sedež ima v Parizu. Njegovo sliko smo dobili z unima od celjske misijonske cerkve sv. Jožefa vse po dobroti prečastitega lavantinskega ordinarijata, za kar se tukaj še enkrat javno zahvalimo. — Ta gospod nam sicer osebno ni znan, pa nam je zato znamenit, ker je predstojnik misijonarjev, ki imajo svoje naselbine tudi po Slovenskem: v Ljubljani, Celju in Mariboru, odkoder pridno misijonarijo širom naše domovine. S te slike se jasno bere preprostost in ponižnost, ki to družbo sploh tako prijetno odlikuje. To je duh sv. Vincencija Pavlanskega, njih ustanovnika, duh ponižnosti in gorečnosti za duše, ki vlada še vedno svež in čist v tej spoštovani in prezaslužni družbi.

Kdo pa je ta mož na drugi strani? O, to je pa znan obraz, ki ga večkrat srečamo — vedno smehljajočega — po ljubljanskih ulicah. To je pa preljubi gospod Karol Hajdrih, duhovnik iste misijonske družbe, „špitalski fajmošter“ v Ljubljani, kakor se sam rad imenuje. — G. Hajdrih bo seveda strašno hud, ko bo naenkrat zagledal sam sebe v časniku, češ: I, kaj mi gredo napraviti! Ali mi, ki se te njegove jeze prav posebno ne bojimo, smo si vzeli to prostost, da predstavimo ljubeznivega starčka našim bravcem, rekoč, da bomo ustregli vsem, ki dobrega gospoda poznajo, zlasti duhovnikom ljublj. škofije, katerih mnogim je bil nekdanj spiritual in potem dolgo vrsto let spovednik v semenišču. — Poslušajte, kaj se je g. Hajdrihu

nekega lepega dne — ni davno tega — nepričakovanega primerilo, — njemu, ki je dejal, da se ni dal še nikoli fotografirati, češ, da je to nečimrna reč! Je pa bil tam nekje, kar stopi k njemu neznan mož in ga prosi, da bi malo bolj naravnost njemu nasproti stopil. „I, kaj bo? No, bom pa stopil, no!“ Komaj dobro stopil, zakliče neznanec: fertig! in g. Hajdrih je bil — fotografiran. Na ta način je prišel potem pa v časnik (!) Habent sua fata libelli.

Č. g. Karol Hajdrih je rojen Ljubljancan. Bil je 10 let stolni kaplan in vikar, potem kurat na ljubljanskem gradu, spiritual v semenišču, nato je pa svetu hrbet obrnil in stopil v družbo misijonarjev. Preživel je edini vse svoje sošolce, katerih je bilo veliko, med njimi nekateri prav znameniti: novomeški prošt Urh, idrijski dekan Kogej, učeni Brodnik, kamniški gosp. Blaž itd. In letos je v vsej tihoti opravil zlato mašo. Pri svojih 74 letih pa še vedno opravlja silno težko službo kurata v ljubljanski bolnišnici. „370 mrličev imam že letos — je pripovedoval nedavno tega. Oh, koliko se jih ponesreči! Vidite, tile revčki pridejo vsi k meni.“ V bolnišnici mu pridejo na vrsto vsake vrste ljudje; ali g. Hajdrih zna vsakemu tako prijetno na srce govoriti, kakor bi prijetna sapica okolu njegove glave pihljala. In ko pride zvečer ves spehandomú — razveseli in razvedri vso družbo. Bog ga živi še dolgo, da bi še marsiktero razdril in še veliko duš srečno v nebesa spremil!

Skromni g. zlatomašnik naj nam ne zameri, da smo ga enkrat malo „na piko vzeli“, vedoč, da smo s tem razveselili vse njegove mnogobrojne prijatelje in znance.

(Če kdo g. Hajdriha sliko želi še posebe imeti, naj se oglasi pri našem uredništvu; ker imamo kliše, jih lahko razmnožimo.)

V Rimu so 18. dec. v cerkvi sv. Petra proglasili za blaženega služabnika božjega Gašperja del Buffalo, ki je ustanovil red misijonarjev presvete Krvi. Umrli je 29. decembra l. 1827 v rimski palači Orsini.

Romanje v Lurd. Prihodnje leto nameravajo Dunajčanje prirediti velik romarski vlak v Lurd. Odšel bo z Dunaja 25. maja in se bo ustavil na najznamenitejših božjih potih. Vožnja za I. razred bo stala 500 K, za II 380 K in za III. 240 K. Pričakuje se velike udeležbe.

Z Dunaja. Neki dunajski vsenemški list je na bogokleten in najnesramnejši način smešil zakrament presv. Rešnjega Telesa. Vzrok je bil ta: Nek črevljar se ni hotel odkriti, ko je šel duhovnik s sveto popotnico mimo njega. Dotični socialni demokrat je bil vsled tega obsojen v tri dni zopora. Radi te obsodbe je ta list začel psovati Najsvetejše, a državno pravdnitvo ga ni zaplenilo. Katoličani so silno ogorčeni, da se dopušča taka pisava proti najsvetejšemu zakramentu. Zato je dunajski nadškof in kardinal Gruša ukazal, da naj se v vseh cerkvah prebere ogorčenje proti takemu zasramovanju katoliške vere.

Iz Zagreba. Profesor na bogoslovni fakulteti dr. Martin Stiglič gre v pokoj. Na njegovo mesto pride katehet Mihalovič, o katerem se govori, da postane prihodnji škof v Djakovem. — Zagreb je dobil pretečeni teden vrlega, katoliškega moža za župana. Novi župan je dr. M. Amruš.

V Solnogradu nameravajo ondotni Vsenemci postaviti spomenik Martinu Lutru. Katoliško politično društvo za celo Solnograško je sklicalo shod, ki je bil sijajno obiskan. Iz vseh krajev so prihitali na shod odposlanci raznih društev, navzoči so bili zastopniki stolnega

kapiteljna, samostanov, duhovščine, poslanci i. dr. In vsi ti so slovesno izjavili svoje ogorčenje proti temu, da bi se napravil ta spomenik, češ, da se s tem žalijo katoličani in se napravlja verski razpor. Shod je pozval mestni zastop in deželno vlado, da ne dovolita pod nikakim pogojem tega Lutrovega spomenika.

Društvo sv. Jožefa v Celovcu, ki razpošilja svojim udom nemške knjige na enak način kot slovenska Mohorjeva družba, je letos natisnilo 135 000 knjig. Vse so se razpečale, a še zmanjkalo jih je. Zato so dali natisniti na novo 10 000 knjig. Ustanovilo je podružnico v Špitalu, kjer bo izdajalo tudi časopis, ki bo izhajal na 14 dni.

Napad na procesijo v Madridu. 11. dec. je bila v Madridu velikanska procesija, katere se je udeležilo do 10.000 oseb. To pa ni bilo vseh framasonom, socialistom in liberalcem. Zbirali so se pred stolnico in začeli psovati udeležence. Prišlo je do streljanja z revolverji. Ranjenih je bilo več oseb, med njimi dve na smrt. Vojaštvo je streljalo. Nemiri so trajali tri ure.

Z Angliškega. Jezuit p. Vaughan je priredil v največji londonski dvorani, kjer je prostora za 10 000 oseb, koncert v korist revežev. Dvorana je bila prenapolnjena. Najimenitnejši pevci in igralci so sodelovali pri koncertu. Najbolj je pa ugajal vsem navzočim govor patra Vaughan, katerega prištevajo najboljšim govornikom. Ta koncert je donesel lepo vsoto denarja (petdesettisoč kron) za reveže.

Škofje iz Kanade so nedavno ponudili svojo pomoč francoskim škofom in obsodili gonjo vlade proti Cerkvi. Tudi škofje in katoličani iz Avstralije so sporočili pariškemu nadškofu in kardinalu Richardu, koliko prostosti uživajo.

Duhovske spremembe v ljubljanski škofiji. Umirovljen je na lastno prošnjo g. župnik v Dolenji vasi pri Ribnici Ignacij Šalehar. — Umeščen je bil na župnijo Žabnico g. Karol Čik, kaplan v Višnji gori. G. dr. Janezu Zorè, kaplanu na Dobravi, je vsled bolehavosti dovoljen odpust. Premeščeni so: g. Anton Medved, ekspozit na Košici, za kaplana na Presko pri Medvodah; gosp. Josip Brajec, kaplan v Trnovem pri Ilirski Bistrici, za kaplana v Soro; g. Alojzij Volc, kaplan na Mirni, za kaplana v Trnovu pri Ilirski Bistrici; g. Matej Kos, kaplan v Cerkljah pri Kranju, za kaplana na Dobravo. Podeljena je župnija Lipoglav gospodu Josipu Solar, ondotnemu upravitelju. Razpisani sta župniji Smlednik vsled odpovedi gosp. župnika Janeza Dobnikar, ki je šel na začasni dopust v Trboje, in Št. Lenart nad Škofjo Loko. — G. župnik Hofer, ki je bival v Trbojeh, se je preselil v Kranj.

Red sv. m. št. 17 je prejel v sredo 21. t. m. v škofjski kapeli v Ljubljani p. Križogon Tischler, frančiškan. Na Svet dan je obhajal novo mašo pri oo. frančiškanih v Ljubljani. — Subdijakonat sta prejela cistercijana iz Zatičine fr. Štefan Geyer in Robert Senn.

Novi grobovi. V Šmartnem pri Kranju je umrl 15. t. m. zjutraj preč. g. župnik in dekan Jožef Razboršek. Rojen je bil 20. marca leta 1836. v čemšeniški župniji. V duhovnika posvečen dne 3. avgusta l. 1862., je služil kot kaplan na Breznici, v Vedicah in Dobrepoljeh, kot župnik na Brdu, od l. 1882 v Gradu in od l. 1895. v Šmartnem. Ranjki je bil v mladosti sloveč pevec. V Gradu se je trudil, da bi se sezidala nova cerkev, kar se je letos tudi izvršilo. Zadnja leta je bolehal, a potrpežljivo je vse potrpel, da ga je slednjič smrt

rešila hude bolezni. Kako priljubljen je bil ranjki, je pokazal njegov pogreb v nedeljo, 18. t. m. Od blizu in daleč so prihitali njegovi prijatelji in častilci, da so mu skazali zadajo čast! Naj v miru počiva! — V Radomljah pri Kamniku je umrl g. zlatomašnik lavantinske škofije Matija Košar dne 16. decembra. — V Pazinu je umrl umirovljeni gosp. župnik Matej Suplina v starosti 75 let. — Pri usmiljenih bratih v Beljaku je umrl vpokojeni župnik apaški g. Jakob Seebacher, blag starček in zvest sin materi Sloveniji. Rodil se je 19. julija l. 1825. v Hodišah, v mašnika posvečen 25. julija 1853. Vsi ti umrli gospodje naj počivajo v miru!

V Trstu se je ustanovila 6. decembra nova dekliška Marijina družba s sedežem v Rojanu. — Ustanovila se bode v kratkem tudi moška Marijina družba pri novem sv. Antonu. Pravila je že potrdila cerkvena oblast. Marijine družbe so na lep način proslavile Brezmadežno. Zbrale so se v armenski cerkvi in prvokrat glasno molile uro češčenja pred izpostavljenim sv. Rešnjim Telesom. Prihodnja ura češčenja bo novega leta dan. Molila se bo ura v čast presv. Imenu Jezusovemu, da začne Marijine hčere l. 1905. v tem presvetem Imenu.

Društvo sv. Marte je napravilo na praznik sv. Štefana v društveni dvorani svojim članicam lepo božičnico. Pred bogato okrašenim božičnim drevcem so zapele pevke več božičnih pesmic, in po nagovoru predsednikovem so se razdelila razna darila med navzoče.

V proslavo Brezmadežne so ljubljanski bogoslovci priredili slavnosten večer v dvorani sv. Jožefa. Pri tem večeru so igrali na godala, deklamovali in peli; dva gospoda bogoslovca, Prijatelj in Klavžar pa sta v latinskem

in slovenskem govoru proslavljala Brezmadežno. Navzoči so bili presvitli gospod knezoškof, ki so koncem slavnosti pohvalili gospode bogoslovce. — Podobno slovesnost so napravili tudi celovški bogoslovci.

Duhovniške vesti š Štajerskega. Imenovan je za nadžupnika v Hočah ter dekana dekanije Dravsko polje g. Adam Grušovnik, župnik pri Mariji v Puščavi. — Nastavljen je kot provizor pri Mariji v Puščavi gosp. Ivan Lorbek, kaplan v Selnici. — Prestavljena sta gg. kaplana Martin Lenart od Sv. Ilja pri Turjaku v Selnico in Anton Kovačič iz Prihove v Selnico.

Večno čiščenje se je pričelo 8. decembra v naši škofiji. Ta dan je bilo izpostavljeno Najsvetejše v stolnici. Cel dan so se zbirali verniki mnogo številno in čistili najsvetejši zakrament. Tudi po drugih krajih, kjer je bilo do sedaj izpostavljeno, se ljudje pridno udeležujejo pobožnosti.

Presveto Srce Jezusovo — usmil se nas! Ta klic se po želji sedanjega sv. očeta Pija X in po zapovedi našega presvitlega gospoda knezoškofa dodaja molitvam, ki se molijo po vsaki tih sv. maši. Vsem vernikom, ki to molijo, podelé sv. oče odpustka sedem let in sedem kvadragen; ti odpustki se morejo darovati ubogim dušam v vicah. Pobožno kličite presveto Srce Jezusovo na pomoč!

Duhovske zadeve na Koroskem. V stalni pokoj stopi g. Janez Schaubach, župnik v Stebnu. Prestavljen je provizor v Motnici, g. R. Trutschnig kot m. kaplan v Beljak. Obolél je šentlenarski dekan g. Alb. Frank. Župnijo Črneče pri Spodnjem Dravogradu je dobil odotni provizor g. J. Zeichen. Višje redove sta dobila gg. Fr. Sannegger in L. Reimprecht.

* * *

Jubilejna slavnost v Škofji Loki. — Središče slavnosti je bila krasna uršulinska cerkev, ki je posvečena Brezmadežnemu spočetju Device Marije. Na predvečer je bila cerkev in njeno pročelje vsa razsvetljena. Pred cerkvijo na znamenitih stopnicah in na pročelju je bilo nad 400 lučic. Čaroben pogled je bil, pa to še zlasti zaradi tega, ker je pod stopnicami novo sezidana lurska jama.

Cerkev je bila na predvečer in drugi dan tudi do zadnjega kotička natlačena. V cerkvi je vse žarelo samih lučic in sveč. Veliki altar Brezmadežnega spočetja je bil veličastno ozaljšan. Ginljiva pa je bila na praznik slovesnost ob $\frac{1}{2}$ 11 uri, ko se je po slovesnem govoru g. kateheta vsa tukajšnja šolska mladina (okrog 800 otrok) po inicijativi č. g. prednice slovesno posvetila Mariji. Marsikatero oko dobrih mater se je zasolžilo, ko so slišale svoje otroke, kako se izročajo in posvečujejo za celo življenje nebeški Materi. Na to je bila sv. maša. — Popoldne je bil izjemoma javen shod za dekliško Marijino družbo, ki šteje sedaj okrog 450 udov Matere in očetje so prihiteli, kjer so videli zopet lepo slavnost, da so se njihove hčere Mariji posvetile in njo izbrale za svojo duhovno Mater. — Zvečer pa je uršulinski grad bil kakor v ognju: raznovrsten bengaličen ogenj je žarel, rakete so letele po zraku med veselim petjem in občnim veseljem. Celó neljubi dež ni mogel zabraniti našega navdušenja. Hvala lepa naši dobri č. gospé prednici, ki je vso to slavnost priredila in vodila. Čast pa tudi vrlim Ločanom, zlasti še možem, katere smo videli pogumno stati v prvih vrstah. — Konec slavnosti pa je bila zvečer ob 5. uri slavnostna predstava, ki jo je priredila dekliška Marijina družba in dekliška šola. Po odpeti veličastni himni in staroslavnem koralu, katerega smo prvič slišali peti v slovenskem jeziku, po deklamaciji ljubkih Sardenkotovih pesmic, igrala se je igra: „Na Marijinem Srcu.“ Kaj primerna ravno za ta praznik. Tudi se je igra v marsičem priredila ravno za to slovesnost. Lepo je bilo, ko so bila skoro vsa imena le Marijina. Igrale so vse prav dobro. Čudili smo se, da so se celo otroci mogli kaj tacega naučiti in tako pogumno in neustrašeno izvajati. Petje pri igri je bilo srečno in dobro pogojeno. Nastop romaric je bil pa prav klasičen; mnoge je prisilil do smeha — Udeležba je bila velikanska — okrog 600 oseb. Hvala vsem, ki so pripomogli do tako krasne prireditve. Nebeški kraljici pa čast in slava! — Sklepamo z željo, da bi se ta igra še enkrat ponovila v Škofji Loki, in da bi se sploh udomačila po slovenskih odrih, kjer igrajo Marijine hčere.

Z Vurberga pri Ptuju. Pri nas se je ustanovila mladeniška in dekliška Marijina družba. Milostivi knez in škof so jo potrdili dne 10. oktobra, pridružena glavni družbi v Rimu je bila

dne 29. oktobra. Dne 8. decembra pred sv. mašo je bilo slovesno sprejetih v družbo 110 deklic. Imele so pridigo in slovesno sv. mašo, med katero so vse prejele sv. obhajilo. Še večja slovesnost je bila dne 11. decembra. V procesiji je korakalo iz župnišča v cerkev 66 mladeničev. Bili so slovesno sprejeti v Marijino družbo. Držali so v rokah goreče sveče ter so glasno molili posvečenje brezmadežni devici Mariji. Ljudje po cerkvi so bili vsled tega tako ganjeni, da so jokali od veselja. Očete in matere se štejejo srečne, da so njih otroci v Marijini družbi. Toda, ljubi čitatelj, to je še le začetek. O Svečnici bo spet sprejetih v Marijino družbo kakih 20 deklic in 15 mladeničev. O da bi jih ti videl, kako so navdušeni in veseli! Bog daj, da bi obe Marijini družbi napredovali v krepostnem življenju in da bi čast delali tudi našemu narodu tu na meji — mile Slovenije!

Iz Rojana pri Trstu. Marijino leto je obrodilo tudi pri nas dokaj lepega sadu. Kar je naša fara toliko želela in tako potrebovala, se je doseglo. Dne 8. t. m., v praznik Brezmadežne, smo imeli v župnijski pisarni ustanovni shod „slovenske dekliške Marijine družbe“. Na shod je poslal presvetli g. škof dr. Frančišek Ksaverij Nagl svojega posebnega zastopnika v osebi č. g. kateheta B. Kratizga, kakor je tudi brzojavnim potom sporočil zborovanju svoj nadpastirski blagoslov. Za sprejem je prosilo 60 deklet od 12 do 25 leta starosti. Shodu je predsedoval sedanji družbin voditelj, domači kaplan č. g. Jakob Ukmar. Volitev predstojništva, ki obstoji iz družabnic bivajočih na različnih mestih obširne (10 000 duš broječe) župnije, se je vršila povsem mirno. Shodu je poslal pozdravno pismo tudi preč. monsignor stolni kanonik Frančišek Kosec, vrhovni nadzornik Marijinih družb v tržaški škofiji. K sklepu je zapel zbor Marijine družbe, obstoječ iz 26 pevk, dvo-glasno „O Brezmadežna“! — Dal Bog svoj blagoslov za tržaško okolico prepotrebni družbi! Po Mariji mora k Jezusu tudi naš Trst! O slovesnem vsprejemanju, ki bo na spomlad, vam bomo drugič poročali

Iz Kamenj na Vipavskem. Sprejmite par vrstic o naši družbi, katero imamo že pet let. Ustanovil jo je in jo vodi naš č. g. župnik. Družba šteje 77 udov, 10 jih je stopilo v zakon; 5 se jih je preselilo k svoji nebeški materi Mariji, ena je šla v samostan. Pa tudi je bilo že 15 izključenih;

tega je bil kriv največ pogubni ples, ki je po Goriškem takó zeló v navadi. O da bi dekleta tembolj spoznale, da je le v Marijini družbi pravo nedolžno veselje. Shode tedenske imamo vsako nedeljo. Skupno sv. obhajilo imamo vsak mesec, vsako drugo nedeljo meseca molimo skupno pred Najsvetejšim. Lansko leto smo si oskrbeli vidni znak Marijinega varstva, zastavo z vezeno podobo Brezm. Spočete. Vsako leto gremo kam na božjo pot. Letos smo obiskali prekrasno Barbano in se udeležili shoda v Logu. V petju nas podučnjejo č. g. kaplan. Bog jim plačaj obilen trud! Kakor po širnem svetu letos, tako so se tudi pri nas obhajale posebne svečanosti v čast Brezmadežni. Opravljale smo skupno s celo župnijo tridnevnicu in se obenem udeležile odpustkov sv. leta. Sv. obhajil se je podelilo okrog 700. Ob sklepu je bila procesija, pri kateri so nosile družbenice nov kip lurške Matere božje. Vodil je tridnevnicu č. pater Celestin iz sv. križa. Dne 8. decembra smo imeli kakor po navadi zjutraj skupno sv. obhajilo, popoldne pa slovesen shod. Bilo je sprejetih 7 novink v Marijino družbo po končani slovesnosti pa smo proslavljale Marijo na javnem prostoru zunaj cerkve. Bila je veselica njej v čast, kakršnih priredimo več v nadomestitev nevarnega razveseljevanja pri godcih. Tako dobivamo v družbi dušno hrano in pošteno razvedrilo.

V Šmartnu na Dholici, (Kor) zraven gozdanjske fare, je vneti župnik č. g. Fr. Katnik vpeljal tretji red sv. Frančiška, ki šteje že nad 30 udov v lastni fari. S tem se je izpolnila že večletna želja tretjerednikov cele okolice, ker so dosedaj morali hoditi k sprejemu in shodom v daljni Beljak.

Dobrna pri Celju. „Dekliška zveza“ na Dobrni je kaj častno obhajala Marijin jubilej. Dne 4. dec. predpoldne vršila se je cerkvena slovesnost. G. duhovni voditelj je v svoji pridigi naslikal nalogo krščanskih deklet. Nad 50 deklet je pristopilo k skupnemu sv. obhajilu. Popoldne je bilo jubilejno zborovanje v čast Brezmadežni. Dekliški pevski zbor je zapel petero lepih zborov Marijinih. Nekaj novega je bilo izvrstno prednašanje Silvin Sardenkove krasne pesmi: Solncu mojega dneva. Petnajst deklet se je vrstilo v prednašanju. Tovaršica Rihtar M. je predavala o lurški Materi božji. G. župnik je izrekel zahvalo „Zvezi“ in njenemu voditelju ter v ginljivih besedah spod-

bujal dekleta k posnemanju Marijinega življenja z ozirom na cerkveno in zunanje življenje. Na koncu se je g. duhovni voditelj zahvalil g. župniku za prijaznost in vspodbudne besede, istotako vsem dekletom za sodelovanje pri petju in prednašanju. Želeti bi bilo, da dekleta ohranijo lepe nauke tudi za prihodnje, da navdušenje za dobro stvar ne bo izumrlo v dobranski fari.

Reteče pri Škofjiloki. Naš za vse dobro vneti prečastiti dušni pastir so nam preskrbeli tridnevnicu, kot obnovitev sv. misijona. Tridnevnicu sta vodila preč. g. patra Angelik Hribar in Klemen Grampovčan iz reda sv. Frančiška. Naše še verno ljudstvo je hodilo z veseljem k duhovnim vajam, ter se obilno udeležilo te dni svetih zakramentov. Naj bi obrodili ti zlati nam dnevi mnogo sadu! Bog plačaj prečastitim gospodom njihov trud, zlasti pa domačemu g. A. Šimencu, ki tako goreče delujejo in skrbijo za zveličanje neumrljivih njim izročeni duš!

Iz Žirov. Dne 22. nov. je bil pri nas kano-nično ustanovljen tretji red. Slovesno ga je otvoril kapucin P. Ferdinand Stadler iz Loke. Imel je slovesnosti primeren govor in potem vsprejel v red okoli 50 novih udov, med njimi tudi nekaj moških. Ena udinja je napravila pri tej priliki slovesno obljubo. Starih udov, ki so se vpisali deloma v Škofji Loko, deloma v Ljubljani, šteje red okoli 70, tako da imamo sedaj vseh tretje-rednikov okoli 120. Red je bil za našo faro zelo potreben, ker so morali udje do sedaj hoditi v Škofjo Loko ali Idrijo, kar pa je bilo večkrat težavno. Da! Bog, da bi obrodil red pri nas obilo sadu. — Češčenje sv. R. T. tudi pri nas lepo napreduje. Posebno se je oklenila Jezusa šolska mladina, katera vsako prvo nedeljo v mesecu v preobilnem številu prihaja pred tabernakelj in jako spodbudno moli Gospoda Jezusa. Tudi možakom se je začelo mečiti trdo srce, da čimdalje bolj pogosto prihajajo k ognju ljubezni. — Dne 7. dec. smo izročili materi zemlji Mar. hčer Ferdo Ferdinandi. Revica je že dalj časa bolehal, vendar je, dokler so jo nosile noge, po cele nedelje premolila v cerkvi in prepogosto in vspodbudno prejemale sv. zakramente. Naj počiva v miru, duša blaga!

Iz Trbovelj. 26. novembra t. l. so spustili v grob truplo Ljudmile Verdaj iz Hrastnika, a

njena duša se je preselila — kakor upamo — v raj, kjer ni bolestne jetike, katera je deklici v 19. letu ugasnila mlado življenje. Vdano je trpela, vedela je, da ji ni več človeške pomoči, zato pa je bila še živa s svojim duhom bolj v večnosti kot na zemlji. Lani se je dala vpisati v tretji red sv. Frančiška, a ko je videla, da ne bo dočakala časa obljub, je iskreno želela narediti obljubo pred pretekom leta. Bridko je jokala, ko se ji želja ni mogla brž izpolniti; a solze radosti so ji lesketale v očeh, ko je po nekoliko dneh na bolniški postelji napravila slovesno obljubo. Kako je bila vnetja za božje reči, priča to, da je bila med prvimi v župniji, ki je znala celi novi Veliki katekizem na pamet, pa tudi po njem živela do zadnjega zdihljeja. N. p. v m.

Iz Rovt na Notranjskem. Šolska mladina v Rovtah časti prav posebno preblaženo Devico Marijo. Tretjo nedeljo vsakega meseca se zbere do 150 otrok in kleče pred oltarjem Matere božje molijo na glas sv. rožni venec in lavretanske litanije. Tudi se ob delavnih pred šolo in po šoli radi zbirajo pri Marijinem oltarju ter molijo na glas molitve v čast Materi božji. Na praznik svete Elizabete, 19. novembra, pa so hoteli Mariji prav na poseben način pokazati ljubezen do nje. Šli so na božjo pot v Smrečje. Tam je na prijaznem gričku pozidana cerkev, posvečena preljubi Devici, v nebo vzeti. Med potjo so molili glasno rožni venec. V cerkvi je bila ob 10. uri sv. maša. Po sv. maši je g. katehet v kratkem nagovoru opozoril otroke na petdesetletnico brezmadežne Marije. Povedal jim je, kako se po širnem svetu letos kristjani Mariji izročujejo in posvečujejo. Vspodbujal jih je, da naj se tudi oni danes posvete Mariji. Otroci so kaj radi stajali. Najprvo so peli litanije Matere božje, nato pa so se z navdušenjem in veseljem izročili Mariji.

Zares vesel dan za nedolžne šolarčke! Takoj drugi dan, v nedeljo, 20. novembra so pokazali, kaj vse so obljubili. Po končanem krščanskem nauku se jih je zbralo 170 pred Marijinem oltarjem v domači farni cerkvi. Molili so z veseljem rožni venec, lavretanske litanije in nato so še enkrat ponovili posvetilno molitev. Zares lep zgled so dali odraslim, kako je treba častiti Marijo. O da bi le v teh mladih srcih ostala vedno goreča ljubezen do Marije, matere vseh človeških otrok!

Prihodnja številka izide v četrtek, 12. januarja.

Odpustki meseca januarja 1905.

Da dobimo odpustke, moramo: 1. imeti namen, da se hočemo odpustkov udeležiti; 2. biti moramo v milosti božji; in 3. opraviti moramo dobra dela, ki jih Cerkev ukazuje za odpustke. — Ukazuje pa navadno Cerkev za *popolni* odpustek: izpoved in sv. obhajilo in molitev v namen svetega očeta. Če je treba v namen sv. očeta moliti v določeni cerkvi, je to vselej posebe povedano.

1. *Nedelja, I. v mesecu Novo leto.* Popolni odpustek: a) *tretjerednikom* v redovni cerkvi, kjer te ni, pa v farni cerkvi; b) *udom bratovščine sv. R. Telesa*, v bratovski cerkvi, če te brez velike težave ne morejo obiskati, pa v farni cerkvi; c) *vsem vernikom*, ki gredo k izpovedi in svetemu obhajilu, nekoliko premišljujejo dobrotljivost presv. Srca Jezusovega in molijo v namen svetega očeta; udje *bratov. presv. Srca Jezusovega* dobé popolni odpustek proti navadnim pogojem danes ali pa prvo nedeljo; d) *udom bratovščine prečistega Srca Marijinega*; e) *udom družbe sv. Družine*.

5. *Četrtek, I. v mesecu.* Popolni odpustek udom *brat. sv. R. Telesa* v bratovski cerkvi, če te brez velike težave ne morejo obiskati, pa v farni cerkvi.

6. *Petek, Sv. Trije kralji.* Popolni odpustek: a) *tretjerednikom* v redovni cerkvi, kjer te ni, pa v farni cerkvi; b) *udom bratovščine naše ljube Gospé presv. Srca* v bratovski cerkvi; c) *onim, ki nosijo višnjevi škapulir*; d) *udom bratovščine sv. rožnega venca* v bratovski cerkvi; e) *udom družbe svete Družine*; f) *udom bratovščine za duše v vicah* danes ali v osmini.

8. *Nedelja, I. v mesecu.* a) *Udom bratovščine sv. rožnega venca* trije popolni odpustki: 1. če v bratovski kapeli molijo v namen svetega očeta; 2. če so pri mesečni procesiji; 3. če v bratovski cerkvi nekaj časa pobožno molijo pred izpostavljenim sv. Rešnjim Telesom. b) *popolni odpustek onim, ki nosijo višnjevi škapulir*.

15. *Nedelja, Presv. Ime Jezusovo.* V Avstriji dobé popolni odpustek *vsi verniki*, ki ta dan ali v sedmih naslednjih dneh gredo k izpovedi, svetemu obhajilu in so pri maši in molijo v namen sv. očeta

16. *Ponedeljek, Sv. Berard in tov. Tretjerednikom* popolni odpustek kakor 14. dan t. m.

22. *Nedelja, Praznik sv. Družine.* Popolni odpustek udom družbe *sv. Družine*.

23. *Ponedeljek, Zaroka Marije device.* Popolni odpustek udom družbe *sv. Družine*.

25. *Sreda, Izpreobrnitev sv. Pavla.* Popolni odpustek udom bratovščine *preč. Srca Marijinega*.

26. *Četrtek.* Popolni odpustek v bratovščini z *belim škapulirjem*.

29. *Zadnja nedelja v mesecu.* Popolni odpustek vsem, ki trikrat na teden skupaj molijo sv. rožni venec

30. *Ponedeljek, Sv. Hijacinta.* Popolni odpustek *tretjerednikom*, kakor 14. dan t. m.

V molitev se priporočajo:

Za cel mesec januar: „Katoliško časopisje.

Za posamezne dni: 1. Srečno novo leto, 2. Nartri sv. očeta, 3. Da bi se vse v Kristusu prenovilo, 4. Nevarnost pred protestantsko agitacijo na Goriškem, 5. Razširjavci „Bogoljuba“, 6. Razširjanje sv. vere med neverniki, 7. Kitajski misijoni, 8. Več bolnikov za zdravje, 9. Konec rusko-japonske vojske, 10. Društvo v varstvo deklet, 11. Edinost katoliških strank v Avstriji, 12. Več oseb v dušnih stiskah, 13. Nekaj mladeničev, ki na tujem delajo, 14. Mir med narodi, 15. Zadeve naročnikov „Bogoljuba“, 16. Katoliška cerkev na Ruskem, 17. Mir v več družinah, 18. Organizacija italijanskih katolicánov, 19. Trije bratje, da bi pijanost pustili in krščansko živeli, 20. Javno izpoznavanje krščanstva, 21. Dekliške Marijine družbe, 22. Krščansko družinsko življenje, 23. Krščansko pripravlanje na zakon; grešna znanja, 24. Reveži v zimi, 25. Več trdovratnih grešnikov, 26. Katoliška organizacija na Goriškem; 27. Mladiči pri vojakih, 28. Katoliško gibanje na Hrvaškem, 29. Versko življenje po velikih mestih, 30. Neki gospodar v strašnih zadevah, 31. Vsi našim molitvam priporočeni.

Še enkrat

se priporočamo za razširjanje našega lista. Kakor vidite, je za cel prihodnji mesec januar molitveni namen, potrjen od sv. očeta: Razširjanje katoliškega časopisja. Torej moliti moramo po želji sv. očeta v ta namen; moliti — pa tudi delati.

Prepričani smo, da se bo to tudi zgodilo. Že sedaj se jih je precej oglasilo, ki so nabrali najmanj po 5 novih naročnikov. Še enkrat povemo, da čakajo nabiravce tri lepa darila: En **kip Brezmadežne, ena slika Jezusovega Srca** in en **križ s svečniki**, vse vredno po **50 kron**. — Imena vseh naših prijateljev, ki bodo nabrali najmanj po 5 novih, bomo objavili. S tem seveda ni rečeno, da jih ne smejo nabrati več kakor 5. Zato bomo tiste še posebno navedli, ki jih bodo nabrali kaj več. Čas za novo naročanje je še cel mesec januar in sploh zmirom.

Dobili smo med tem tudi prijazna pisma, v katerih se izreka priznanje našemu listu, vsodbuja h krepkemu nadaljevanju in želi mnogo vspeha in napredka. — Za to prijaznost lepo zahvaljujemo in prosimo nadaljne naklo-njenosti in podpore.

Srečno novo leto!

IVAN KREGAR

pasár in izdelovatelj cerkvene
nega orodja in posode

Ljubljana, Poljanska cesta 15
(blizu Alojzijevejšča)

se priporoča v izdelovanje vsakovrstne

cerkvene posode in orodja

iz zanesljive kovine po uzorcih ali last-
nem načrtu v poljubnem slogu. — Staro
posodo popravi in prenovi, posreabri in
pozlati; v ognju pozlatuje tudi strelo-
vodne osti, vse po priznani najnižji ceni.

Po naročilu veleč. gospoda Andr.
Cebaškeka izvršil je za stolno cerkev
ljubljsko krasen, bogato pozlačen in
ornamentiran lesteneč v renesanč-
nem slogu.

FRANJA CZERNY

umetniška vezateljica

v Stari Loki števil. 15
pri Škofji Loki

priporoča se v izdelovanje cerkve-
nih paramentov vsake vrste
(kakor mašnih oblek, oltarnih
prtov itd.) od najpreprostejših izvršitve
do najfinejših slikarij z iglo in vezem
z zlatom.

Stari že obrabljeni paramenti se
popravljajo najskrbnejše, da so
zopet za uporabo kakor novi.

Vse tu navedeno se izdeluje
po najnižjih cenah.

405 B 12-12

? Ali že imaš ? te-le knjige ?

Križev pot za Marijine otroke dobiš za
20 vin Če jih vzameš 50 vkup, pa vse
za 7 K.

Male dnevnice so pošle.

„**Vodilo**“ za Marijine družbe. Prav pripravno
vezano za moški žep; ima tudi eno sveto
mašo in tri litanije. Velja 60 vin.

Molitvenik „**Najboljša mati**“ ima v tretji
izdaji skoro trikrat toliko branja kakor pa
v prvi. Vsak častivec M. in J. Srca ga ima
rad. — Ta molitvenik in še „**Vodilo**“ zraven,
oboje tiskano s tako velikimi črkami, da
lahko bero vsake oči, velja le toliko, ko-
likor velja drobnočrkni molitvenik tudi sam
zase; namreč v platnu rud. obr. K 1-50, v
usaju, zlati obrezi K 2- in v najbolj lepi
vezavi K 3-.

Vse te knjige dobiš pri vseh knjigotržcih,
posebno v prodajalni **Katol. tisk. društva v**
Ljubljani, Kopitarjeve ulice št. 2 in pri za-
ložniku **Fr. Bleiweisu** v Lešah, p. Tržič.

Ali ste že naročnik „Slovenca“?

Ako še ne, naročite si ga lahko z
vsakim dnem. Naročnina znaša za celo
leto le 26 K ali mesečno 2-20 K. Na-
ročnina naj se pošilja upravništvu „Slo-
venca“ v Ljubljani.

„**Slovenec**“ je najbolj razširjeni
slovenski dnevnik ter prinaša sedaj
meji drugim zelo točna, najnovejša
obširna poročila o rusko-japonski
vojski.

Naročite si pa lahko tudi

samo sobotno izdajo

ki stane za celo leto 7 K, za pol leta
3-50 K. S tem si lahko oskrbite za
vsako nedeljo obilico najraznovrstnej-
šega berila.